

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

**Broj: S1 3 U 028586 18 U
Sarajevo, 10.01.2020.godine**

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Geobiro d.o.o. Konjic, kojeg zastupa advokat Zlatan Alagić iz Visokog, ulica Musala bb, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-387-10/18 od 12.04.2018. godine tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.01.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tužene se poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se sa viškom potraživanja zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem u stavu 1. uvažena je žalba ponuđača „Angermeier“ d.o.o. Sarajevo, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 03-6671/18 od 07.03.2018.godine u otvorenom postupku javne nabavke „Nabavka usluga geodetskog snimanja“ ugovornog organa JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektro distribucija“ Sarajevo, kao osnovana. U stavu 2. poništena je Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 03-6671/18 od 07.03.2018. godine i predmet vraćen ugovornom organu na ponovno odlučivanje. U stavu 3. uvažen je zahtjev žalitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00KM.

Protiv konačnog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i pogrešno i nepoptuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ugovorni organ u konkretnom postupku nabavke prvobitno nije prihvatio ponudu žalitelja ponuđača Angermeier d.o.o Sarajevo jer je utvrdio da nije

dostavio tražene karakteristike uređaja i ateste o ispravnosti izdane od ovlaštenih organa u BiH a sve prema uslovima iz Tenderskog dokumenta. Ponuda ovog ponuđača je manjkava i ne može biti prihvaćena bez obligatornih uslova koji su postavljeni u TD. Iz certifikata koji je dostavio ovaj žalitelj kojim tvrdi da nudi stanice koje ispunjavaju karakteristike traženih uređaja, se ne može utvrditi da ispunjavaju uslov tehničkih karakteristika uređaja. Dalje navodi da ugovorni organ tehničke specifikacije nije uredio u smislu člana 54. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH a ponuđena roba od strane žalitelja, ne odgovara specifikacijama koje je ugovorni organ naveo. Uslov koji je ugovorni organ propisao u tenderskom dokumentu je obavezan i postavljen kumulativno obzirom da niko od ponuđača nije izjavljivao žalbu na TD. Pored toga, tužitelj, suprotno obrazloženju osporenog rješenja, jeste dostavio uvjerenja o položenom stručnom ispitu za lica u skladu sa tačkom 3.2. tenderskog dokumenta izdata od strane uprave za geodetsko i imovinsko-pravne poslove Banja Luka (63, 68 i 73 strana ponude) pa tuženi vrši diskriminaciju ponuđača kada ističe primjenu različitih propisa iz FBiH i RS. U odnosu na ovaj stav tuženog, tužitelj je mišljenja da će i inženjer geodezije sa položenim stručnim ispitom u Republici Srpskoj na jednak način stručno izvršavati obavezu iz ugovora. Dalje navodi da je tuženi nezakonito zauzeo stav da tužitelj u svojoj ponudi nije dostavio izjavu o korištenju softvera nego samo izjavu o posjedovanju softvera. Sa ovim stavom tuženi zanemaruje da lice koje posjeduje licencu za softver isti i koristi. Na ovaj način tužitelj smatra da je grubo diskriminisan a obrazloženje rješenja je kontradiktorno i nepotpuno. Slijedom svega navedenog u tužbi, tužitelj predlaže da sud BiH njegovu tužbu uvaži, preinači pobijano rješenje tako da glasi da s odbija žalba žalitelja Angermeirer d.o.o. Sarajevo ili da poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak tuženom i obaveže ga na nakndu troškova postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi je predlažio da se tužba odbije u cjelosti, ostajući kod razloga datih u osporenom aktu. Zainteresirano lice je predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH„ broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem uvažena je kao osnovana žalba ponuđača „Angermeier“ d.o.o. Sarajevo, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, u postupku javne nabavke „Nabavka usluga geodetskog snimanja“ ugovornog organa JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektro distribucija“ Sarajevo, i poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača a predmet vraćen ugovornom organu na ponovno odlučivanje. Uvažen je zahtjev žalitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM. Prema obrazloženju osporenog rješenja, žalbeni razlozi koji se odnose na tačku 3.2. tenderskog dokumenta, tehničke specifikacije odnosno da tužitelj nije dostavio važeće certifikate za stručna lica na način i u skladu sa propisima u Federaciji BiH te da osim dokaza da posjeduje softversku licencu ali ne i izjavu o korištenju tog softvera, Ured za razmatranje žalbi BiH je ocijenio osnovanim. Iz tog razloga je poništio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vratio na ponovni postupak Ugovornom organu.

Po mišljenju ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u sumnju zakonitost osporenog rješenja.

U skladu s članom 54. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), Tehničke specifikacije moraju svim kandidatima/ponuđačima omogućiti jednak i nediskriminirajući pristup nadmetanju. Tehničke specifikacije uključivat će, kad god je to moguće, kriterij pristupačnosti za ljude s invaliditetom ili kriterij dizajna za sve korisnike. Ako odredi tehničke specifikacije, ugovorni organ ne smije ponudu odbiti s obrazloženjem da ponuđena roba i usluge ne odgovaraju specifikacijama koje je on naveo, ako ponuđač odgovarajućim sredstvima (tehnički dosje, izvještaj o izvršenom testiranju od ovlaštenog organa i drugi slični dokumenti izdati od nadležnih institucija) u svojoj ponudi dokaže da rješenja koja je on u ponudi predložio u jednakoj mjeri odgovaraju tehničkim specifikacijama na koje se poziva. U skladu sa članom 3. citirane zakonske odredbe, Ugovorni organ dužan je da postupi transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom.

U duhu prethodno citiranih zakonskih odredbi, kako to proizilazi iz stanja spisa predmeta, odnosno tenderskog dokumenta broj: 10304-OP-042/17 ugovorni organ JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektro distribucija“ Sarajevo je na strani 7 u tački 3.2. c) . (tehničku i profesionalnu sposobnost) propisao da su ponuđači dužni dostaviti uspješno iskustvo u realizaciji usluga koje su predmet nabavke u prethodne tri godine i dokaz da ima angažirano tehničko osoblje i to najmanje 3 diplomirana inženjera geodezije sa položenim stručnim ispitom iz geodezije i najmanje pet geodetskih tehničara sa položenim stručnim ispitom. S tim u vezi, u ponudi na stranama 63, 68 i 73, dostavio Uvjerenja o položenom stručnom ispitu za lica inženjere geodezije, izdata od strane Republike Srpske, Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove Banja Luka. S tim u vezi vijeće cijeni osnovanim prigovor iz tužbe da u obrazloženju rješenja nisu navedeni zakonski razlozi zbog kojih ova uvjerenja nisu prihvaćena jer su izdata na teritoriji Republike Srpske. Vijeće posebno prihvata i izjašnjenje ugovornog organa da u tenderskom dokumnetu ugovorni organ, na strani 7. i nije posebno odredio da se uvjerenja o stručnom ispitu iz oblasti geodezije moraju dostaviti isključivo sa teritorije FBiH, niti bi takva odredba u tenderskom dokumnetu, u konačnici, bila u skladu sa zakonom i općim principima.

U odnosu na ovaj žalbeni navod vijeće napominje da je u skladu sa lex specialis propisom, u članu 50. Zakona, propisano da ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti ponuđača, pa između ostalog i obrazovne i profesionalne kvalifikacije pružaoca usluga i/ili kvalifikacije njegovog rukovodećeg osoblja, i naročito kvalifikacije lica koja su odgovorna za pružanje konkretnih usluga; te izjavu o angažiranom tehničkom osoblju ili tehničkim organima, a za koje se ne može zahtijevati da su zaposleni kod ponuđača. Dakle vijeće ne prihvata obrazloženje da su dostavljena uvjerenja u suportnosti sa Zakonom o radu FBiH i Zakonom o obligacionim odnosima. To što je uvjerenje izdato sa druge teritorije BiH, u kojoj se također primijenjuje Zakona o javnim nabavkama BiH kao lex specialis, ne predstavlja osnov sumnje da navedeni

ponuđač neće izvršiti predmetnu uslugu za koju je dostavio svoju ponudu ukoliko je njegova ponuda dostavljena u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima.

Dalje, u odnosu prigovor iz tužbe da je tužitelj dostavio Izjavu o posjedovanju ali ne i korištenju softverske licence za obradu i kartiranje snimljenih podataka, vijeće cijeni da je obrazloženje rješenja manjkavo i paušalno. Naime, u svojoj ponudi, na strani 34 tužitelj je dostavio izjavu broj: 009-B-18 od 23.01.2018. godine o posjedovanju tri licence dok je na strani 35 dostavljena Licenca broj: 278 a tuženi samo prihvata žalbu žalitelja i ne obrazlaže iz kojeg razloga navedena izjava ne može biti prihvaćena. Međutim, na strani 7. tenderskog dokumenta, ugovorni organ je u tački 3.2.c) zahtijevao da ponuđači *obezbijede minimalnu opremu* (za koju se ne zahtijeva da je u vlasništvu ponuđača) a na strani 8 tendera, zahtjeva izjavu o *korištenju* licence softvera. S tim u vezi vijeće cijeni da ovakva odstupanja, mogu predstavljati neznatne omaške, ili pogrešno tumačenje koje u svakom slučaju ugovorni organ može provjeriti, zahtijevati pojašnjenje dostavljenije izjave pa to ne bi trebao biti razlog za odbacivanje kao neprihvatljive ponude nekog ponuđača. S tim u vezi, bitno je i napomenuti da se iz dostavljene Licence može zaključiti da ovaj ponuđač koristi taj softver obzirom da je licenca trajna i da je u njoj navedeno da korisnik ima pravo dvije godine besplatne podrške i upgrade-a softvera, pa se postavlja logičko pitanje zašto posjeduje, ukoliko i ne koristi softver za koji ima izdatu licencu.

Slijedom svega navedenog, sud cijeni da osporeno rješenje ne sadrži obrazloženje svih odlučnih činjenica u skladu sa članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). Iz tog razloga ovo vijeće je tužbu tužitelja uvažilo i predmet vratilo na ponovni postupak tuženom. U skladu sa uputama iz ove presude, u ponovnom postupku, Ured za razmatranje žalbi BiH će u skladu sa stanjem spisa predmeta donijeti novu odluku, pravilnom primjenom materijalnog propisa, Zakona o javnim nabavakama BiH.

Posljedično, kako je tužba tužitelja uvažena to mu, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 i 74/10.) ali ne u traženom iznosu. Tužitelju pripadaju troškovi u ukupnom iznosu od 380,80KM određeni članom 19. stav 2. Tarife o naknadi za rad advokata u FBiH, a troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 280,00 KM, plus PDV 40,00 KM) i 100,00 KM naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. tarife broj 3.tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/03). Sa potraživanjem preko dosuđenog dijela tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, te mu pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu s članom 19. a ne članom 12. Tarife FBiH.

Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 34. stav 2., u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

